

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/397/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7102899489
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7102899489.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a členov senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu C.X. X., nar. XX.X.XXXX, bytom v F., Č.Í.X. XX, zastúpeného JUDr. Ivanom Vankom, advokátom advokátskej kancelárie, so sídlom v Košiciach, Floriánska 19 proti žalovaným X. E. X., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX, 2. C. L. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, 3. Mestu Košice, so sídlom v Košiciach, Trieda SNP 48/A, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, o odvolaní žalovaného v 3. rade proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 29.3.2018 č.k. 25C/770/2002-330 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi p r i z n á v a plnú náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v 3. rade.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že zmluva o prevode vlastníctva bytu uzatvorená medzi žalovaným v 3. rade ako predávajúcim a žalovanými v 1. a 2. rade ako kupujúcimi zo dňa 2.4.2001, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod č. V 691/2001 dňa 25.4.2001 a predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho bytu č. X na X. poschodí obytného domu súp. č. XXXX v F.A. na Č.Í. ulici č. XX, ako aj spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu na Č.Í. ulici č. XX, XX, XX, XX o veľkosti 138 10000-in zapísaných na LV č. XXXX, okres F.Š. I, obec: F. - R. Ť.C., kat. úz. X. Ť.C., je neplatná. Žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v 3. rade.

2. Týmto rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o nároku žalobcu na určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu z Mesta Košice na žalovaných v 1. a 2. rade a to na základe tvrdenia, že táto zmluva je neplatná, keďže nájomcom uvedeného bytu je žalobca a nie žalovaní v 1. a 2. rade.

3. Rozsudok odôvodnil súd prvej inštancie tým, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že v otázke nájmu k uvedenému bytu bolo medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade vedených viacero súdnych sporov a potom, čo boli predchádzajúce rozhodnutia zrušené, Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 15.4.2015 sp.zn. 40C/338/2013-252 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26.10.2016 sp.zn. 11Co/326/2015-296 právoplatne rozhodol tak, že zamietol nárok žalobcu E. X. na zrušenie spoločného nájmu bytu a zároveň určil, že výlučným nájomcom bytu č. X v F. na Č.Í. N. Č.. XX je žalovaný C. X.. Tieto výroky provinštančného rozsudku boli potvrdené odvolacím súdom. V dôvodoch uvedeného rozsudku Okresný súd Košice I uviedol, že zo spisu 14C/657/1997 zistil, že žalobca aj žalovaný sú bratmi a obidvaja vyrástli v detskom domove. V roku 1992 im bol pridelený sporný byt nachádzajúci sa v F. na Č.Í. ulici č. XX do spoločného nájmu. Spornou medzi nimi sa stala skutočnosť, či potom, čo E. X. sa z uvedeného bytu po uzavretí manželstva odsťahoval, došlo k zániku spoločného nájmu bytu. Na základe vykonaného dokazovania súd v tejto otázke uzavrel, že odsťahovaním sa z bytu

v januári 1995 do bytu rodičov manželky a založením novej spoločnej domácnosti s manželkou a rodičmi v ich byte došlo zo strany žalobcu E. X. k trvalému opusteniu spoločnej domácnosti so žalovaným a teda aj k zrušeniu ich spoločnej domácnosti. Mal za to, že vôľa žalobcu E. X. opustiť spoločnú domácnosť bola slobodná a vážna a v konaní preukázaná. Za výlučného nájomcu na základe toho súd považoval žalovaného C. X.. S poukazom na takéto právoplatné rozhodnutie dospel súd prvej inštancie k záveru, že zmluva o prevode vlastníctva bytu, ktorá bola uzatvorená medzi Mestom Košice a žalovanými v 1. a 2. rade dňa 2.4.2001, predmetom ktorej bol prevod sporného bytu, ako aj spoluvlastníckych podielov na spoločných častiach a spoločných zariadeniach tohto domu, neplatná, keďže táto je v rozpore s ust. § 16 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa ktorého obec môže byť previesť iba do vlastníctva fyzickej osoby, ktorá je jeho nájomcom.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný v 3. rade - Mesto Košice. Tento žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Svoje odvolanie zakladal na tvrdení, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedol, že v konaní namietal neexistenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a to s poukazom na to, že podľa aktuálneho výpisu z LV č. XXXX, kat. úz. X. Ť.C. ako výlučný vlastník bytu č. X na Č.Í.X. č. XX v F. je evidovaný žalovaný v 1. rade a to na základe iného titulu nadobudnutia (nie zmluvy o prevode vlastníctva bytu). Z uvedeného vyvodzuje, že ak súd vysloví, že zmluva o prevode vlastníctva bytu je neplatná, nedosiahne sa žiadne náprava, pretože na LV je uvedený iný titul nadobudnutia bytu do vlastníctva (je ním dohoda o vyporiadaní BSM medzi žalovanými v 1. a 2. rade a nie zmluva o prevode vlastníctva bytu). Na základe takéhoto určovacieho výroku katastrálny úrad nevykoná zmenu v katastri nehnuteľností, pokiaľ ide o vlastníctvo predmetného bytu. Nepovažuje za správny ani záver súdu prvej inštancie o tom, že výlučným nájomcom predmetného bytu je žalobca, pretože v čase vydania rozsudku v konaní 40C/338/2013 bol žalobca (C. X.) viac ako 20 rokov ženatý. Má za to, že pokiaľ zanikol obom bratom, t.j. žalobcovi a žalovanému v 1. rade spoločný nájom bytu, uzavretím manželstva žalobcu v roku 1995 vznikol zo zákona spoločný nájom predmetného bytu manželmi. Manželka žalobcu (K. X.) mala v konaní o vzájomnom návrhu na určení práva nájmu pristúpiť do konania ako žalobkyňa a súd takto mal určiť, že C. a K. X. ako manželia sú spoločnými nájomcami predmetného bytu. V opačnom prípade mal súd vzájomnú žalobu o určení práva nájmu bytu pre nedostatok aktívnej legitímácie zamietnuť. Z uvedeného žalovaný vyvodzuje, že v danom prípade chýba k procesnej podmienke pre úspešnosť určovacej žaloby naliehavosť právneho záujmu. Podanú žalobu takto nepovažuje za vhodný procesný nástroj obrany práva žalobcu vzhľadom k tomu, že takéto rozhodnutie následne vyvolá ďalšie súdne konania.

5. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Tento uviedol, že toto odvolanie neobsahuje nové relevantné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné zo strany žalobcu reagovať a preto navrhuje rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

6. Žalovaní v 1. a 2. rade sa k odvolaniu žalovaného v 3. rade nevyjadrili.

7. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa ust. § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 3. rade nie je dôvodné. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, vykonané dôkazy vyhodnotil postupom zodpovedajúci úprave § 191 ods. 1 C.s.p., vec aj správne právne posúdil aj vecne správne o veci rozhodol. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie, než ako rozhodol súd prvej inštancie. Za vecne správne považuje odvolací súd aj dôvody prvoinštančného rozsudku, s ktorými sa stotožňuje a preto sa v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP obmedzuje na konštatovanie tejto správnosti a s poukazom na obsah odvolacích námietok žalovaného v 3. rade považuje za potrebné k týmto dôvodom dodať:

8. Z obsahu odvolania žalovaného v 3. rade vyplýva, že tento spochybňuje správnosť právoplatného rozhodnutia súdu a to rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 15.4.2015 č.k. 40C/338/2013-252, keď označuje za nesprávny jeho výrok o určení, že žalovaný C. X. je výlučným vlastníkom bytu č. X na Č.Í. N. XX Y. F.. Takúto odvolaciu námietku nepovažuje odvolací súd za dôvodnú. Zároveň poukazuje na to, že

uvedeným rozsudkom bolo právoplatne rozhodnuté o právnom vzťahu (nájme) k označenému bytu a to medzi účastníkmi tohto konania, ktorým boli terajší žalobca C. X. a terajší žalovaný E. X.. Pokiaľ bolo teda právoplatným rozsudkom v konaní, v ktorom boli obidvaja stranami sporu rozhodnuté o tomto vzťahu, sú týmto právoplatným súdnym rozsudkom viazaní tak oni, ako aj súd v prebiehajúcom súdnom konaní. Je totiž neprípustné, aby medzi rovnakými stranami sporu súd opätovne rozhodoval o spornej otázke, ktorá už bola medzi rovnakými stranami sporu právoplatne vyriešená v inom sporovom konaní. Pokiaľ bol teda týmto rozsudkom určený za výlučného nájomcu sporného bytu po vykonanom dokazovaní určený C.X. X., je potrebné tohto považovať za oprávnenú osobu, ktorá má nárok na prevod uvedeného bytu do vlastníctva v zmysle ustanovení zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Na správnosti takéhoto záveru nemení nič ani skutočnosť, že v katastri na liste vlastníctva je v súčasnej dobe ako vlastník bytu vedený žalovaný v 1. rade, u ktorého je ako titul nadobudnutia označená dohoda o vyporiadaní BSM. Dohoda o vyporiadaní BSM totiž nie je právnym úkonom, ktorým dochádza k prevodu vlastníckeho práva, ale je iba dvojstranným právnym úkonom medzi bývalými manželmi o ich vzájomnom vyporiadaní spoločného práva manželov. Vlastníctvo žalovaného v 1. rade k bytu je takto odvodené od spornej zmluvy o prevode vlastníctva bytu od žalovaného v 3. rade. Rovnako bezvýznamnou je aj skutočnosť, že v súčasnej dobe je na liste vlastníctva ako vlastník bytu vedený žalovaný v 1. rade. Tento je totiž ako strana sporu v konaní o určení neplatnosti dohody o prevode vlastníctva bytu viazaný právoplatným rozsudkom o určení neplatnosti tejto zmluvy a tento rozsudok je v súlade s ust. § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností spôsobilou listinou na vyznačenie stavu pred týmto úkonom a to aj za situácie, ak právo k tejto nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou skutočnosťou, za ktorú možno považovať aj dohodu o vyporiadaní BSM, keďže rozhodnutie vo veci je záväzné aj pre ďalšiu osobu, teda žalovanú v 2. rade, ktorej sa takáto právna zmena týka, keďže táto bola taktiež stranou sporu v konaní a teda je viazaná aj právoplatným súdnym rozhodnutím v tejto veci. S poukazom na tieto dôvody považuje odvolací súd za správny záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobca preukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení. K právnemu vzťahu manželky žalobcu k uvedenému bytu bude možné prihliadnúť pri uzatváraní novej zmluvy o prevode vlastníctva bytu a teda pre rozhodnutie teraz posudzovanej veci je táto skutočnosť právne bezvýznamnou.

9. S poukazom na tieto dôvody odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

10. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu patrí plná náhrada trov odvolacieho konania a to vo vzťahu k žalovanému v 3. rade, ktorý podaním odvolania vyvolal odvolacie konanie, v ktorom bol neúspešný. Žalovaným v 1. a 2. rade odvolacie trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).